

Wtorek, 12 września 2017 r.

P8_TA(2017)0329

Przystąpienie UE do Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))**

(2018/C 337/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2016)0109),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, otwartą do podpisu w dniu 11 maja 2011 r. w Stambule (zwaną dalej „konwencją stambulską”),
- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 8, 19, 157, 216 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),
- uwzględniając art. 21, 23, 24, 25 i 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.), Pekin + 15 (2010 r.) oraz Pekin + 20 (2015 r.),
- uwzględniając postanowienia instrumentów prawnych ONZ dotyczących praw człowieka, a w szczególności praw kobiet, takich jak Karta Narodów Zjednoczonych, Powszechna deklaracja praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencja w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz fakultatywny protokół do niej, jak również Konwencja w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencja dotycząca statusu uchodźców z 1951 r. i zasada non-refoulement, a także Konwencja ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, której UE jest stroną, w tym wnioski końcowe Komitetu ONZ do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych przekazane UE w 2015 r. (Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych), wzywające UE do przyjęcia konwencji stambulskiej jako sposobu ochrony niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt przed przemocą,
- uwzględniając swoje sprawozdanie w sprawie wdrożenia Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, wzywające UE do przyjęcia konwencji stambulskiej jako dalszego kroku na rzecz zwalczania przemocy wobec niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt,
- uwzględniając komentarz ogólny przyjęty w dniu 26 sierpnia 2016 r. przez Komitet ONZ do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych dotyczący art. 6 („Kobiety i dziewczęta niepełnosprawne”) w ramach Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

Wtorek, 12 września 2017 r.

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet ⁽¹⁾, z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽²⁾ oraz z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet ONZ: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet ⁽⁴⁾ oraz ocenę europejskiej wartości dodanej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020), przyjęty przez Radę Unii Europejskiej w marcu 2011 r.,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form ich dyskryminacji,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2015 r. w sprawie wzmocnienia pozycji dziewcząt przez edukację w UE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając deklarację trzech kolejnych prezydencji UE w sprawie równouprawnienia płci z dnia 7 grudnia 2015 r. wydaną przez Holandię, Słowację i Malte,
- uwzględniając dyrektywę 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony ⁽⁸⁾ oraz rozporządzenie (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych ⁽⁹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽¹⁰⁾ oraz dyrektywę 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy oraz dyrektywę 2004/113/WE wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, które definiują i potępiają molestowanie i molestowanie seksualne,
- uwzględniając plan działania Komisji dotyczący możliwości przystąpienia UE do konwencji stambulskiej opublikowany w październiku 2015 r.,
- uwzględniając trzecie kwartalne sprawozdanie z działalności Komisarza Praw Człowieka Rady Europy z dnia 16 listopada 2016 r. w związku z definicją przemocy ze względu na płeć w konwencji stambulskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. C 24 z 22.1.2016, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 285 z 29.8.2017, s. 2.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0451.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0312.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

Wtorek, 12 września 2017 r.

- uwzględniając wspólne oświadczenie prezydencji, Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego wzywające do szybkiego przystąpienia UE do konwencji stambulskiej w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet przyjętej na Maltzie w dniu 3 lutego 2017 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając badanie z 2016 r. przeprowadzone przez Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego zatytułowane: „Wiedza i know-how: rola samoobrony w przeciwdziałaniu przemocy wobec kobiet”, w szczególności w odniesieniu do wkładu szkoleń w dziedzinie samoobrony na rzecz realizacji art. 12 konwencji stambulskiej,
 - uwzględniając art. 99 ust. 5 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając wstępne sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Prawnej (A8-0266/2017),
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest podstawową wartością UE; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w traktatach oraz w Karcie praw podstawowych, a także że należy zapewnić jego pełne poszanowanie, wsparcie i stosowanie w ustawodawstwie, praktyce, orzecznictwie i w życiu codziennym; mając na uwadze, że według wskaźnika równouprawnienia płci żadne państwo UE nie osiągnęło dotąd pełnej równości kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć jest zarówno przyczyną, jak i skutkiem nierówności między kobietami a mężczyznami;
- B. mając na uwadze, że w UE nadal utrzymują się współczesne formy niewolnictwa i handlu ludźmi, którego ofiarami są głównie kobiety;
- C. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą uznać, że przemoc oznacza niedopełnienie najważniejszego i podstawowego obowiązku społeczeństwa w postaci zapewnienia ochrony oraz że jedynym sposobem, jaki pozostał, są środki następcze, takie jak zadośćuczynienie ofiarom i ściganie przestępców;
- D. mając na uwadze, że UE we współpracy z państwami członkowskimi musi podjąć wszelkie niezbędne środki, by promować i chronić prawo kobiet i dziewcząt do życia wolnego od przemocy fizycznej i psychicznej w sferze zarówno publicznej, jak i prywatnej;
- E. mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć nie należy lekceważyć lub postrzegać jako problemu, który można odroczyć i ponownie podjąć w późniejszym terminie, ponieważ w samej UE dotyka on ponad 250 mln kobiet i dziewcząt, wywierając szkodliwy wpływ na społeczeństwo, prowadząc do zwiększenia strachu i polaryzacji, przyczyniając się do nasilenia stresu i chorób psychicznych z uwagi na fakt, że zagraża on połowie populacji; mając na uwadze, że według szacunków Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) przemoc seksualna w UE kosztuje społeczeństwo 226 mld euro rocznie;
- F. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet ⁽³⁾ i przemoc ze względu na płeć, zarówno fizyczna, jak i psychiczna, są powszechnym zjawiskiem w UE i są skrajnym wyrazem dyskryminacji i łamania praw człowieka dotyczącym kobiety we wszystkich warstwach społecznych, niezależnie od wieku, poziomu wykształcenia, dochodów, pozycji społecznej czy kraju pochodzenia lub zamieszkania, i stanowią główną przeszkodę dla równości kobiet i mężczyzn, zarówno gospodarczej, jak i politycznej; mając na uwadze, że potrzebne są dalsze działania w celu zachęcania kobiet będących ofiarami przemocy do zgłaszania swoich doświadczeń i zwracania się o pomoc, oraz zapewnienia, że otrzymają one odpowiednie wsparcie zgodnie ze swoimi potrzebami, zostaną poinformowane o swoich prawach i uzyskają dostęp do wymiaru sprawiedliwości, aby sprawcy, którzy wyrządzili im krzywdę, zostali ukarani;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0073.

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 2.

⁽³⁾ Do celów konwencji stambulskiej, termin „kobiety” obejmuje również dziewczęta poniżej 18 roku życia (art. 3).

Wtorek, 12 września 2017 r.

- G. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej opublikowanym w marcu 2014 r. zatytułowanym „Przemoc wobec kobiet: analiza UE” wykazano, że jedna trzecia wszystkich kobiet w Europie doświadczyła przemocy fizycznej lub seksualnej co najmniej raz w ciągu dorosłego życia, 20 % doświadczyło molestowania w internecie, jedna na 20 kobiet została zgwałcona oraz więcej niż jedna na 10 kobiet padła ofiarą przemocy seksualnej z użyciem siły;
- H. mając na uwadze, że jedna na dziesięć kobiet doświadczyła molestowania seksualnego lub uporczywego nękania (stalking) za pośrednictwem nowych technologii, natomiast 75 % kobiet na wyższych szczeblach decyzyjnych doświadczyło molestowania seksualnego; mając na uwadze, że oznacza to, iż żadna kobieta – bez względu na wiek i pozycję w życiu – nie jest bezpieczna od przemocy na tle seksualnym;
- I. mając na uwadze, że należy podjąć środki w celu znalezienia rozwiązania na nowe zjawisko przemocy ze względu na płęć w internecie, w tym nękanie, napastowanie i zastraszanie, w szczególności młodych kobiet i dziewcząt oraz osób LGBTI;
- J. mając na uwadze, że obywatele oraz mieszkańcy Unii nie są w równym stopniu chronieni przed przemocą uwarunkowaną płcią ze względu na brak europejskiej strategii, w tym aktu ustawodawczego, oraz ze względu na różne strategie polityczne i przepisy prawne w państwach członkowskich, m.in. jeżeli chodzi o definicję naruszeń i zakres uregulowań prawnych, dlatego też są w większym stopniu narażeni na przemoc; mając na uwadze, że istnieją również różnice w obrębie UE pod względem informacji, dostępu do schronień i ich zapewniania, a także służb wsparcia i praw;
- K. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest związana z nierównym podziałem władzy między kobietami a mężczyznami, seksizmem i stereotypami związanymi z płcią, które doprowadziły do dominacji mężczyzn nad kobietami oraz dyskryminacji kobiet, a także uniemożliwiły pełną poprawę statusu kobiet;
- L. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest jedną z przyczyn utrzymywania się nierówności związanych z płcią przez utrudnianie jej ofiarom dostępu do zatrudnienia, co ma negatywny wpływ na ich niezależność finansową oraz na gospodarkę w ujęciu ogólnym;
- M. mając na uwadze, że istotną przyczyną niezgłaszania przez kobiety przypadków przemocy na tle seksualnym jest uzależnienie ekonomiczne od sprawcy;
- N. mając na uwadze, że skrajna bieda zwiększa ryzyko przemocy oraz innych form wykorzystywania, co utrudnia pełne uczestnictwo kobiet we wszystkich obszarach życia oraz osiągnięcie równouprawnienia płci;
- O. mając na uwadze, że należy uczynić więcej, aby ułatwić kobietom udział w sferze politycznej, gospodarczej i społecznej oraz zachęcić je do udziału w tych sferach, by w większym stopniu uwidocznić stanowiska kierownicze zajmowane przez kobiety w celu zwalczania uprzedmiotawiania i kultury przemocy ze względu na płęć;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z treścią konwencji sambijskiej wszystkie jej postanowienia, zwłaszcza rozwiązania chroniące prawa ofiar, będą zapewnione bez jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na: płęć, płęć społeczno-kulturową, rasę, kolor skóry, język, religię, poglądy polityczne i inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej, sytuację majątkową, urodzenie, orientację seksualną, tożsamość płciową, wiek, stan zdrowia, niepełnosprawność, stan cywilny, status uchodźcy, migranta lub inny;
- Q. mając na uwadze, że niepełnosprawne kobiety 1,5 do 10 razy częściej padają ofiarami przemocy na tle płciowym, a ze względu na uzależnienie od sprawcy zgłaszanie przez te kobiety aktów przemocy jest jeszcze trudniejsze; mając na uwadze, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta nie stanowią jednorodnej grupy, lecz grupę, która obejmuje kobiety o odmiennym statusie i różnych doświadczeniach, a także kobiety o różnych rodzajach upośledzenia, np. fizycznego, psychospołecznego, intelektualnego lub sensorycznego, którym mogą towarzyszyć ograniczenia funkcjonalne; mając na uwadze, że Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych wymaga od państw-stron podjęcia środków, aby zapewnić niepełnosprawnym kobietom możliwość pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności;
- R. mając na uwadze, że pewne grupy kobiet i dziewcząt, takie jak migrantki, uchodźczynie oraz kobiety ubiegające się o azyl, kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnością, kobiety LGBTI i kobiety romskie, są narażone na dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie, a przez to w jeszcze większym stopniu narażone są na przemoc, której przyczyną jest seksizm w połączeniu z rasizmem, ksenofobią, homofobią, transfobią, niechęcią do osób interseksualnych, a także dyskryminacją ze względu na wiek, niepełnosprawność, pochodzenie etniczne lub wyznanie; mając na uwadze, że

Wtorek, 12 września 2017 r.

- kobiety w Europie narażone są na wiele pokrywających się ze sobą form dyskryminacji, które uniemożliwiają im dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz usług wsparcia i ochrony, a także korzystanie z praw podstawowych; mając na uwadze, że podczas wdrażania środków ochrony należy przyznać kobietom specjalistyczne usługi wsparcia;
- S. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet, w tym przemoc domowa, jest zbyt często uważana za sprawę prywatną i zbyt łatwo tolerowana; mając na uwadze, że w rzeczywistości stanowi to systemowe pogwałcenie praw podstawowych i poważne przestępstwo, które musi być karane jako takie; mając na uwadze, że należy położyć kres bezkarności, zapewniając ściganie sprawców oraz dopilnowując, aby kobiety i dziewczęta, które doświadczyły przemocy, otrzymały stosowne wsparcie i uznanie ze strony wymiaru sprawiedliwości, aby przerwać błędne koło milczenia i samotności wśród tych kobiet i dziewcząt, które stały się ofiarami przemocy, bez względu na ich pochodzenie geograficzne lub przynależność klasową;
- T. mając na uwadze istnienie znacznych różnic kulturowych między państwami członkowskimi w odniesieniu do prawdopodobieństwa zgłaszania przez kobiety gwałtów lub przypadków napaści na tle seksualnym oraz mając na uwadze, że oficjalne statystyki stanowią większe odzwierciedlenie tej skłonności niż faktycznych przypadków gwałtów lub napaści na tle seksualnym w danym państwie;
- U. mając na uwadze, że większość zabójstw kobiet popełnianych jest przez ich mężów, byłych mężów, partnerów lub byłych partnerów, którzy nie akceptują zakończenia małżeństwa lub związku;
- V. mając na uwadze, że sprawcą przemocy ze względu na płeć jest często osoba wcześniej znana ofierze, która niejednokrotnie jest uzależniona od sprawcy, co zwiększa jej strach przed zgłoszeniem doświadczanej przemocy;
- W. mając na uwadze, że stereotypy związane z płcią oraz seksizm, w tym seksistowska mowa nienawiści, obecne na całym świecie, zarówno w kontaktach bezpośrednich, jak i w internecie, w życiu publicznym i prywatnym, stanowią jedną z głównych przyczyn wszystkich form przemocy wobec kobiet;
- X. mając na uwadze, że narażenie na przemoc fizyczną, seksualną lub psychiczną i niegodziwe traktowanie ma poważny wpływ na ofiary, co może być przyczyną szkód fizycznych, seksualnych, emocjonalnych lub psychicznych bądź strat ekonomicznych; mając na uwadze, że wpływ ten odczuwają również rodziny i krewni, a także społeczeństwo jako całość; mając na uwadze, że dzieci nie muszą bezpośrednio doświadczać przemocy, aby zostać uznane za ofiary, ponieważ bycie świadkiem przemocy domowej również jest traumatyzujące;
- Y. mając na uwadze art. 3 konwencji stambulskiej, który jasno definiuje „przemoc ze względu na płeć” jako „przemoc skierowaną przeciwko kobiecie, ponieważ jest kobietą lub która dotyka kobiety w nieproporcjonalnie większym stopniu”, a także definiuje „płeć społeczno-kulturową” jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla kobiet lub mężczyzn”;
- Z. mając na uwadze, że w celu zmniejszenia szacowanej liczby niezgłoszonych przypadków państwa członkowskie muszą posiadać dostateczną liczbę instytucji, aby zapewnić kobietom poczucie bezpieczeństwa i umożliwić im zgłaszanie przypadków przemocy ze względu na płeć;
- AA. mając na uwadze, że tylko połączenie polityk obejmujących środki ustawodawcze i nieustawodawcze, takie jak działania infrastrukturalne, prawne, sądowe, kulturalne, edukacyjne, społeczne i zdrowotne, oraz środki na rzecz ułatwienia ofiarom dostępu do mieszkalnictwa i zatrudnienia, w tym środki służące zapewnieniu schronień dla ofiar, a także równego udziału kobiet we wszystkich obszarach życia społecznego, może w znacznym stopniu ograniczyć przemoc wobec kobiet i przemoc ze względu na płeć oraz ich konsekwencje; mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności organizacje kobiet, mają bardzo istotny wkład w walkę z wszelkimi formami przemocy i zapobieganie jej, a ich praca powinna zyskać uznanie, promocję i wsparcie, aby organizacje te mogły ją wykonywać w jak najlepszy sposób;
- AB. mając na uwadze, że edukacja i szkolenie dziewcząt i kobiet stanowi istotną wartość europejską, podstawowe prawo człowieka i nieodzowny element wzmocnienia pozycji dziewcząt i kobiet na szczeblu społecznym, kulturowym i zawodowym, a także nieskrępowanego korzystania przez nie z pozostałych praw społecznych, ekonomicznych, kulturalnych i politycznych, a w dalszej kolejności zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

Wtorek, 12 września 2017 r.

- AC. mając na uwadze, że tylko państwa mogą zapewnić powszechne, obowiązkowe i bezpłatne kształcenie, które jest niezbędnym warunkiem, aby zagwarantować równe szanse płciom;
- AD. mając na uwadze, że konwencja stambulska podkreśla znaczenie zmiany mentalności i nastawienia w celu przerwania utrzymującej się przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest zatem kształcenie na wszystkich szczeblach i we wszystkich grupach wiekowych w zakresie równości między kobietami a mężczyznami, przełamujących stereotypy ról przypisanych płci oraz poszanowania integralności osobistej; mając na uwadze, że szkolenie w zakresie samoobrony jest jednym ze skutecznych narzędzi umożliwiających ograniczenie wiktymizacji i jej negatywnych skutków, walkę ze stereotypami związanymi z płcią i wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt;
- AE. mając na uwadze, że natychmiastowe przystąpienie wszystkich państw członkowskich do konwencji stambulskiej znacząco przyczyniłoby się do rozwijania zintegrowanej polityki i promowania międzynarodowej współpracy w zakresie zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet;
- AF. mając na uwadze, że UE musi dołożyć starań, aby osiągnąć postępy w tej walce i wyeliminować przemoc ze względu na płeć w swym sąsiedztwie i na całym świecie jako element globalnych wysiłków na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju, w tym w odniesieniu do zwalczania przemocy seksualnej stosowanej jako narzędzie prowadzenia wojny;
- AG. mając na uwadze, że konwencja stambulska stanowi porozumienie mieszane umożliwiające przystąpienie UE równoległe do przystąpienia jej państw członkowskich;
- AH. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie podpisały konwencję stambulską, ale zaledwie 14 ją ratyfikowało; mając na uwadze, że przystąpienie UE do konwencji stambulskiej nie zwalnia państw członkowskich z jej ratyfikacji na szczeblu krajowym;
- AI. mając na uwadze, że ratyfikacja konwencji stambulskiej wymaga właściwego egzekwowania przepisów, skutecznej realizacji oraz przeznaczenia odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w dniu 4 marca 2016 r. Komisja zaproponowała przystąpienie UE do konwencji stambulskiej, która jest pierwszym kompleksowym prawnie wiążącym instrumentem międzynarodowym dotyczącym zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy domowej⁽¹⁾;
 2. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez UE dokumentu stwierdzającego przystąpienie do konwencji stambulskiej w dniu 13 czerwca 2017 r.; ubolewa jednak, że ograniczenie do dwóch obszarów, tj. kwestii związanych ze współpracą wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych oraz azyłem i zasadą non-refoulement, prowadzi do braku pewności prawnej co do zakresu przystąpienia UE, a także budzi obawy związane z wdrażaniem konwencji;
 3. potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet i ubolewa nad faktem, że kobiety i dziewczęta są często narażone na przemoc domową, molestowanie seksualne, przemoc psychiczną i fizyczną, uporczywe nękanie, przemoc seksualną, gwałt, małżeństwo z przymusu, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, przymusową aborcję, przymusową sterylizację, wykorzystywanie seksualne i handel ludźmi oraz inne formy przemocy, które stanowią poważne naruszenie przysługujących im praw człowieka i godności; podkreśla, że konwencja stambulska przewiduje, że kultura, zwyczaje, religia, tradycja lub tzw. „honor” nie mogą stanowić uzasadnienia dla jakichkolwiek aktów przemocy wobec kobiet; potępia fakt, że coraz więcej kobiet i dziewcząt pada ofiarami przemocy ze względu na płeć w internecie i sieciach społecznościowych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia konkretnych środków na rzecz zwalczania tych nowych form przestępstw, w tym wymuszania seksu, nagabywania dzieci do celów seksualnych, oglądactwa i pornografii z zemsty, oraz do ochrony ofiar, które doświadczają poważnej traumy, niekiedy prowadzącej nawet do samobójstwa;
 4. zdecydowanie stwierdza, że odmowa zapewnienia usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw, w tym bezpiecznej i legalnej aborcji, stanowi formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt; przypomina, że kobiety i dziewczęta muszą mieć kontrolę nad swoim ciałem i seksualnością; wzywa wszystkie państwa członkowskie do zagwarantowania kompleksowej edukacji seksualnej, szybkiego dostępu kobiet do planowania rodziny oraz pełnej gamy usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym nowoczesnych metod antykoncepcji oraz bezpiecznej i legalnej aborcji;
 5. podkreśla, że przymusowa ciąża została zdefiniowana jako zbrodnia przeciw ludzkości w art. 7 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego z dnia 17 lipca 1998 r. i stanowi formę przemocy wobec kobiet uwarunkowaną płcią, co jest poważnym naruszeniem praw człowieka i godności kobiet i dziewcząt;

⁽¹⁾ Zob. definicje w art. 3 konwencji stambulskiej.

Wtorek, 12 września 2017 r.

6. podkreśla, że konwencja stambulska jest zgodna z podejściem całościowym, kompleksowym i skoordynowanym oraz że w centralnym punkcie stawia prawa ofiar, rozwiązując problemy związane z przemocą wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocą ze względu na płeć, w tym przemocą domową, na wielu różnych płaszczyznach, ponieważ przewiduje środki takie jak zapobieganie przemocy, walka z dyskryminacją, środki prawa karnego w walce z bezkarnością, ochrona i wspieranie ofiar, ochrona dzieci, ochrona kobiet ubiegających się o azyl i uchodźczyń, efektywniejsze gromadzenie danych oraz kampanie lub programy zwiększające świadomość, w tym we współpracy z krajowymi instytucjami ds. obrony praw człowieka oraz organami działającymi na rzecz równości, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami pozarządowymi;

7. podkreśla, że konwencja stambulska zapewnia solidną podstawę umożliwiającą zmianę struktur społecznych prowadzących do przemocy wobec kobiet, legitymizujących i utrwalających jej istnienie, oraz dostarcza narzędzi umożliwiających wprowadzenie działań w tym zakresie; podkreśla, że konwencja obejmuje jednocześnie kwestię zapobiegania, ochrony i ścigania (podejście trzypoziomowe) oraz stosuje kompleksowe i skoordynowane podejście wynikające z zasady należytej staranności, która nakłada na państwa członkowskie wyraźny obowiązek skutecznego reagowania na wszelkie akty przemocy (art. 5 konwencji);

8. podkreśla, że przystąpienie UE do konwencji zapewni spójne europejskie ramy prawne umożliwiające zapobieganie przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć oraz walkę z nią, a także ochronę i wsparcie ofiar w ramach wewnętrznych i zewnętrznych strategii politycznych UE oraz przyczyni się do lepszego monitorowania, interpretacji i wdrażania unijnych przepisów, programów i funduszy istotnych z punktu widzenia konwencji, a także lepszego gromadzenia porównywalnych danych zdezagregowanych na szczeblu UE; uważa, że przez przystąpienie do konwencji UE stanie się bardziej efektywnym podmiotem działającym na arenie międzynarodowej w dziedzinie praw kobiet;

9. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia następujących zaleceń:

- a) wezwanie państw członkowskich do przyspieszenia negocjacji w sprawie ratyfikacji i wdrożenia konwencji stambulskiej; zdecydowane potępienie prób wycofania środków podjętych już w zakresie wdrażania konwencji stambulskiej i zwalczania przemocy wobec kobiet;
- b) zwrócenie się do Komisji o wszczęcie, bez zwłoki lub opóźnień, konstruktywnego dialogu z Radą i państwami członkowskimi, we współpracy z Radą Europy, aby odnieść się do uwag, zastrzeżeń i wątpliwości zgłoszonych przez państwa członkowskie i przede wszystkim doprecyzować wprowadzające w błąd interpretacje konwencji stambulskiej w odniesieniu do definicji przemocy ze względu na płeć oraz definicji płci społeczno-kulturowej, zawartych w art. 3 lit. c) i d), zgodnie z uwagami ogólnymi Komisarza Praw Człowieka Rady Europy;
- c) pełne informowanie Parlamentu o odnośnych aspektach negocjacji na wszystkich etapach, tak aby mógł on odpowiednio wykonywać swoje uprawnienia przyznane mu na mocy traktatów zgodnie z art. 218 TFUE;
- d) zapewnienie, mimo podpisania dokumentu stwierdzającego przystąpienie UE do konwencji stambulskiej, kompleksowego przystąpienia UE do tej konwencji bez żadnych ograniczeń;
- e) upewnienie się, że państwa członkowskie egzekwują konwencję stambulską i przeznaczenie odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich na zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy domowej, wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt, ochronę ofiar i umożliwienie im uzyskania rekompensaty, zwłaszcza w przypadku osób mieszkających na obszarach, na których usługi ochrony ofiar nie istnieją lub są bardzo ograniczone;
- f) wezwanie Komisji do opracowania całościowej strategii UE dotyczącej zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć, która obejmować będzie kompleksowy plan w zakresie zwalczania wszelkich form nierówności płci i zapewni połączenie wszystkich wysiłków UE na rzecz wyeliminowania przemocy wobec kobiet;
- g) wyznaczenie unijnego koordynatora jako przedstawiciela UE w komisji stron konwencji przy Radzie Europy po ratyfikacji konwencji stambulskiej przez UE; koordynator ten byłby odpowiedzialny za koordynację, wdrażanie, monitorowanie i ocenę polityk i środków podjętych w celu zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt, a także zapobiegania im;

Wtorek, 12 września 2017 r.

- h) zagwarantowanie, że Parlament będzie w pełni zaangażowany w proces monitorowania konwencji stambulskiej po przystąpieniu UE do tej konwencji; doprowadzenie do szybkiego porozumienia w sprawie kodeksu postępowania dotyczącego współpracy między UE i jej państwami członkowskimi w odniesieniu do wdrażania konwencji, także przy udziale organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza organizacji na rzecz praw kobiet;
- i) zaapelowanie do Komisji i państw członkowskich o opracowanie praktycznych wytycznych i strategii w zakresie stosowania konwencji stambulskiej w celu ułatwienia sprawnego wdrażania i egzekwowania konwencji w tych państwach członkowskich, które dokonały już jej ratyfikacji, rozwiewając jednocześnie obawy zgłaszane przez państwa członkowskie, które dotąd nie ratyfikowały konwencji, oraz zachęcając je do ratyfikacji;
- j) zapewnienie odpowiednich szkoleń, procedur i wytycznych dla wszystkich specjalistów zajmujących się ofiarami wszelkich aktów przemocy objętych zakresem konwencji w celu uniknięcia dyskryminacji lub ponownej wiktymizacji w trakcie postępowań sądowych, zabiegów medycznych i procedur policyjnych;
- k) zapewnienie środków zapobiegawczych w celu zaspokojenia specjalnych potrzeb osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak kobiety z niepełnosprawnością, uchodźczynie, dzieci, kobiety w ciąży, kobiety LGBTI oraz kobiety i ich dzieci, które padły ofiarą przemocy ze względu na płeć, a które wymagają dodatkowego wsparcia, w tym ukierunkowanych i łatwo dostępnych specjalistycznych usług wsparcia, odpowiedniej opieki medycznej, a także bezpiecznego zakwaterowania;
- l) uwzględnienie znaczących przypadków przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy domowej, podczas określenia praw do opieki i odwiedzin; uwzględnienie jednocześnie praw i potrzeb dzieci będących świadkami podczas zapewniania ochrony i usług wsparcia dla ofiar;
- m) aktywne promowanie zmiany postaw i zachowań oraz zwalczanie seksizmu i stereotypów dotyczących ról przypisanych płci, także przez propagowanie języka neutralnego płciowo, podejmowanie wspólnych wysiłków w celu uwzględnienia kluczowej roli mediów i reklamy w tym zakresie oraz zachęcenia wszystkich osób, w tym mężczyzn i chłopców, do aktywnego udziału w zapobieganiu wszystkim formom przemocy; zaapelowanie do państw członkowskich o przyjęcie i wdrożenie aktywnej polityki na rzecz włączenia społecznego, dialogu międzykulturowego, edukacji seksualnej, edukacji w zakresie praw człowieka i przeciwdziałania dyskryminacji, a także w zakresie równości płci dla przedstawicieli organów ścigania i władzy sądowniczej; zachęcanie państw członkowskich do uwzględnienia w ich systemach kształcenia eliminacji wszystkich przeszkód na drodze do rzeczywistego równouprawnienia płci i pełnego promowania tego celu;
- n) zachęcenie państw członkowskich do wdrożenia polityk mających na celu budowanie społeczeństw wolnych od wszelkiego rodzaju przemocy oraz do wykorzystania w tym kontekście konwencji stambulskiej;
- o) upewnienie się, że proaktywne środki podejmowane w celu przeciwdziałania przemocy uznają rzeczywistość związaną z płcią, w której zdecydowaną większość sprawców stanowią mężczyźni; zachęcenie państw członkowskich do stosowania taktyk na rzecz ograniczania przemocy opartych na dowodach w celu znalezienia rozwiązania dla tego problemu;
- p) podjęcie niezbędnych środków zgodnie z art. 60 i 61 konwencji w sprawie migracji i azylu, biorąc pod uwagę fakt, że kobiety i dziewczęta będące migrantkami, bez względu na to, czy posiadają odpowiednie dokumenty, oraz kobiety ubiegające się o azyl mają prawo do życia wolnego od przemocy zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej i są szczególnie narażone na przemoc ze względu na płeć, a także mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć, w tym okaleczanie żeńskich narządów płciowych, może być uznawana za formę prześladowania oraz że ofiary mogą dzięki temu skorzystać z ochrony zapewnianej na mocy Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r.; dopilnowanie, aby państwa członkowskie przestrzegały podejścia uwzględniającego aspekt płci we wszystkich procedurach udzielania azylu i przyjmowania oraz przestrzegały zasady non-refoulement;
- q) promowanie sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci jako narzędzia służącego zapobieganiu i zwalczaniu przemocy ze względu na płeć w odpowiednich obszarach polityki, a także zapewnienie zasobów i finansowania dostępu ofiar i osób, które doświadczyły przemocy, do wymiaru sprawiedliwości;

Wtorek, 12 września 2017 r.

- r) usprawnienie i promowanie gromadzenia stosownych porównywalnych danych zdezagregowanych o przypadkach wszelkiego rodzaju przemocy objętych zakresem konwencji stambulskiej, we współpracy z Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn, w tym danych zdezagregowanych pod względem wieku i płci sprawców, a także relacji między sprawcą a ofiarą w celu stworzenia wspólnej metodologii porównywania baz danych i analiz, zapewniając tym samym lepsze zrozumienie problemu oraz w celu zwiększania świadomości, przeprowadzenia oceny i usprawnienia działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć;
10. podkreśla, że w celu zapewnienia większej skuteczności środków na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet powinny im towarzyszyć działania na rzecz rozwiązania problemu nierówności płci na tle ekonomicznym i promowania niezależności finansowej kobiet;
11. wzywa Komisję do przedstawienia aktu prawnego w celu wsparcia państw członkowskich w zakresie zapobiegania wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocy ze względu na płeć i ich zwalczania;
12. zwraca się do Rady o uruchomienie tzw. klauzuli pomostowej przez przyjęcie jednomyślnej decyzji określającej przemoc wobec kobiet i dziewcząt (oraz inne formy przemocy ze względu na płeć) jako dziedzinę przestępczości na mocy w art. 83 ust. 1 TFUE;
13. wzywa Komisję do dokonania przeglądu obowiązującej decyzji ramowej UE w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnych, by uwzględniła ona seksizm, przestępstwa z nienawiści oraz podżeganie do nienawiści ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową i cechy płciowe;
14. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy 2011/99/UE w sprawie europejskiego nakazu ochrony, rozporządzenia (UE) nr 606/2013 w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych oraz dyrektywy 2012/29/UE w sprawie ochrony ofiar, a także dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz dyrektywy 2011/93/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci;
15. po raz kolejny wzywa Komisję do utworzenia europejskiego obserwatorium monitorującego przypadki przemocy uwarunkowanej płcią (na wzór obecnego Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn);
16. wzywa prezydencję estońską do przyspieszenia ratyfikacji przez UE konwencji stambulskiej;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich oraz Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy.
-